

Poznań - Nowy Tomyśl 5.11.2023 r.

dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Recenzja osiągnięcia artystycznego i aktywności artystycznej Pana doktora Piotra Franciszka Barszczowskiego pt. *Projekt i realizacja neowitrażu pt. „OSTATNIA WIECZERZA XXI”*, pracownika Wydział Sztuki Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie, sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Zleceniodawca recenzji

Na podstawie decyzji z dnia 26.06.2023 r. – Rady Doskonałości Naukowej, Rada ds. stopni w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku powołała mnie w skład Komisji Habilitacyjnej z funkcją recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki dr Piotra Franciszka Barszczowskiego.

Dostarczona dokumentacja

W związku z przydzieloną funkcją otrzymałem komplet dokumentacji w formie elektronicznej i papierowej, stanowiącej podstawę sporządzenia recenzji w bieżącym postępowaniu habilitacyjnym, zawierający:

1. uchwała Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku o powołaniu komisji habilitacyjnej - w wersji drukowanej;
2. pismo z dnia 28.06.2023 r. od Rady Doskonałości Naukowej informujące o decyzji z dnia 26.06.2023 o wyznaczeniu części składu habilitacyjnego - w wersji drukowanej;
3. autoreferat - w wersji drukowanej i cyfrowej;
4. wydawnictwo: THE LAST SUPER XXI - w wersji drukowanej;
5. wniosek przewodni - w wersji cyfrowej;
6. kopię dyplomu doktora - w wersji cyfrowej;
7. dane wnioskodawcy - w wersji cyfrowej;
8. wykaz osiągnięć artystycznych - w wersji cyfrowej;
10. zgoda Rektora Akademii Tarnowskiej - w wersji cyfrowej;

W załączonym w wersji cyfrowej, do dokumentacji wniosku przewodnim znalazł się istotny dla całego procesu habilitacyjnego błąd formalny, który powinien skutkować nie przyjęciem do procedowania załączonej dokumentacji. Jednak po złożonym zapytaniu do biura Rady Doskonałości Naukowej otrzymałem skan kolejnego, poprawionego pisma złożonego przez habilitanta.

Postępowanie habilitacyjne jest prowadzone w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki natomiast Pan dr Piotr Franciszek Barszczowski wnioskował o przeprowadzenie postępowania w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki projektowe, czyli w nieistniejących obszarach. Dodatkowo ani dzieło ani dorobek nie ma nic wspólnego z jakimkolwiek projektowaniem, a zwłaszcza w tradycyjnym rozumieniu sztuk projektowych. Pomijając kwestie formalne jest to poważna pomyłka, jak na poziom habilitacyjny.

Dane o habilitancie

Pan doktor **Piotr Franciszek Barszczowski** urodził się \

Tytuł magistra teologii w specjalizacji w zakresie historii sztuki sakralnej otrzymał na Uniwersytecie Papieskim w Krakowie w 2003 roku.

Temat pracy magisterskiej brzmiał: *Drewniany kościół Świętej Trójcy na Terlikówce w Tarnowie*; promotorem był ks. dr Władysław Szczebak.

Tytuł magistra sztuki w zakresie projektowania komunikacji wizualnej otrzymał na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie w 2008 roku.

Temat pracy magisterskiej brzmiał: *Instrument muzyczny w polskim plakacie oraz Projekt identyfikacji wizualnej Festiwalu Muzyki Kameralnej BRAVO MAESTRO w Kąsnej Dolnej*; promotorem był prof. Jan Nuckowski.

Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastycznych w dyscyplinie sztuki projektowe otrzymał na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie w 2012 roku. Tytuł rozprawy doktorskiej brzmiał: *KRZYŻ - PRAZNAK Encyklopedia wizualna krzyży oraz quasi-krzyży*; promotorem był: prof. Jan Nuckowski, recenzentami byli: prof. Władysław Pluta, z ASP Krakowie, prof. Marian Nowiński z ASP Warszawie.

Zatrudnienie w jednostkach naukowych

Od 01.09.1996 r. do 31.06.1998 r. instruktor, Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie;

Od 01.10.2012 r. asystent, Zakład Wzornictwa Instytutu Sztuki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie;

Od 01.10.2014 r. wykładowca, Zespół Szkół Plastycznych w Tarnowie;

Od 01.09.2009 r. do 31.06.2019 r. nauczyciel, Zakład Wzornictwa Instytutu Sztuki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie;

Od 01.10.2018 r. adiunkt, Zakład Wzornictwa Instytutu Sztuki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie;

Od 01.10.2019 adiunkt, pracownik naukowo-dydaktyczny, Katedra Wzornictwa Wydziału Sztuki Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie.

Działalność zawodowa

Od 1992 r. do 1993 r. zatrudniony w Drukarni „RiM Press” w Tarnowie jako: projektant, ilustrator;

Od 1993 r. do 2002 r. zatrudniony w Firmie Reklamowej „Zaxon-Graphic” w Tarnowie jako: projektant, ilustrator, fotografik;

Od 1995 r. do teraz samozatrudniony we własnej: Pracowni Plastycznej i Galerii Piotra Barszczowskiego „Symbol” w Tarnowie jako: projektant identyfikacji wizualnych firm i wydarzeń kulturalnych, fotografia artystyczna i reklamowa, autor i wykonawca neowitraży;

Od 1996 r. do 1998 r. zatrudniony w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie jako: instruktor grafiki komputerowej

Od 2002 r. do 2003 r. zatrudniony w Drukarni „Delta-Graphix” w Tarnowie, projektant grafiki użytkowej, fotografik, ilustrator projektant, fotografik, ilustrator;

Od 2004 r. do 2009 r. zatrudniony w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego w Krakowie;

Od 2008 r. do 2009 r. zatrudniony w Kopalni Soli „Wieliczka” S.A. jako: doradca prezesa spółki ds. historii sztuki sakralnej;

Od 2018 r. do teraz zatrudniony w Fundacji Artystycznej „Pegaz” jako: fundator, prezes;

Od 2022 r. do teraz zatrudniony w Stowarzyszeniu Tarnowskich Artystów Plastyków jako: wiceprezes.

Działalność organizacyjna na rzecz uczelni

Od 2012 r. recenzent prac magisterskich i licencjackich.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia przed uzyskaniem stopnia doktora

1. kwiecień 1995 r. I MIEJSCE w konkursie grafiki użytkowej „YEA’ 95”, Poznań;
2. maj 1997 r. WYRÓŻNIENIE HONOROWE w międzynarodowym konkursie grafiki wektorowej, „COREL WORLD DESIGN”, Ottawa, Kanada;
3. marzec 2001 r. WYRÓŻNIENIE w konkursie na projekt automatycznego ołówka firmy „STAEDTLER”, dla załogowej wyprawy na Marsa, Niemcy;
4. czerwiec 2005 r. I MIEJSCE w konkursie fotograficznym „SKARBY MAŁOPOLSKI”, UMWM Kraków;
5. maj 2006 r. I MIEJSCE w konkursie fotograficznym „PARKI NARODOWE”, Kampinoski Park Narodowy;
6. styczeń 2007 r. WYRÓŻNIENIE w konkursie fotograficznym firmy „PENTAX”;

7. styczeń 2008 r. II MIEJSCE w konkursie „KALENDARZ PUBLICZNOŚCI”, „VIDICAL 2008”, Muzeum Plakatu, Warszawa-Wilanów.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia po uzyskaniu stopnia doktora

1. lipiec 2019 r. WYRÓŻNIENIE w międzynarodowym konkursie „NANOART”, Galeria „Roi Dore”, Paryż, Francja;
2. październik 2021 r. ZŁOTY MEDAL Wawrzyńca Wspaniałego NAGRODA PUBLICZNOŚCI - BIENNALE SZTUKI we Florencji;
3. czerwiec 2022 r. NAGRODA MIASTA TARNOWA ZA OSIĄGNIĘCIA W DZIEDZINIE TWÓRCZOŚCI ARTYSTYCZNEJ;
4. sierpień 2022 r. I MIEJSCE w Międzynarodowym Konkursie „ENGAGE ART” w USA;
5. 28 września 2022 r. ODZNACZENIE HONOROWE Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, „ZASŁUŻONY DLA KULTURY POLSKIEJ”;
6. listopad 2022 r. FINALISTA 55. Międzynarodowego Konkursu „ARTAVITA”, Santa Barbara, Kalifornia, USA;
7. listopad 2022 r. I NAGRODA za najlepszy obraz IX Międzynarodowego pleneru malarskiego „DWIE NAMIĘTNOŚCI: GÓRY i SZTUKA”, neowitraz pt. „Góralka z Pienin”, Sromowce Niżne.

Ocena autoreferatu

Przedstawione do oceny opracowanie pod tytułem *AUTOREFERAT* to opracowanie skromne w warstwie merytorycznej, mimo 104 stron i można powiedzieć, że zbyt skromne, jak na autoreferat habilitacyjny opisujący 11 lat twórczości oraz dzieło o znaczącym wkładzie w dyscyplinę sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki. Zarówno warstwie tekstowej, jak też w ilustracyjnej otrzymujemy opracowanie zawierające stosunkowo mało informacji. Jest mimo sprawnego języka i dobrze napisanego tekstu adekwatne odzwierciedlenie 10 lat twórczości habilitanta.

Autoreferat składa się z 104 stron, ale są w niego włączone dane spisowe i opisowe o twórczości i dorobku habilitanta oraz skromna namiastka portfolio.

Autoreferat posiada spis treści i bibliografię, nie zawiera spisu ilustracji.

Całość podzielona została na części o odrębnych tytułach.

Rozdział pierwszy to: *Początki pracy zawodowej i dydaktycznej* a drugi to *Omówienie osiągnięć*.

Następne to w kolejności: Temat dzieła oraz wizja kompozycji; Atrybuty, znaki i symbole; Wybrane pozostałe znaki i symbole; Postacie; Casting i angażowanie młodzieży w proces twórczy; Spotkanie organizacyjne ze statystami; Sesja fotograficzna; Proces artystyczny i projektowy; Makro i mikrofotografia; Odślonięcie dzieła w O.B. w Tyńcu; Album z rzeczywistością rozszerzoną; Złoty Medal i Nagroda Publiczności XIII Biennale Sztuki i Designu we Florencji; Prezentacja w gotyckim kościele Maria am Gestade w Wiedniu; I Nagroda w konkursie ENGAGE ART.; Działalność i osiągnięcia dydaktyczne; Warsztaty i plenery; Konferencje, wykłady, artykuły; Działalność artystyczna i projektowa; Działalność projektowa i społeczna; Wybrane wystawy; Wybrane osiągnięcia; Wykaz osiągnięć dydaktycznych; Podsumowanie; Bibliografia.

Podsumowując w przedstawionym autoreferacie habilitant omawia zagadnienie zarówno samego wskazanego osiągnięcia, jak i dorobku oraz swojej postawy twórczej, naukowej i dydaktycznej. Jednak w sposób niewystarczający i schematyczny.

Ocena istotnej aktywności artystycznej

Habilitant w przedstawionym spisie dorobku wyszczególnił tytuły swoich 9 wystaw krajowych i zagranicznych, w których wziął udział od otrzymania w 2012 roku stopnia doktora sztuki. Trudno w odniesieniu do 11 lat określić to jako obszerny dorobek. Nie wyszczególnił też wystaw zbiorowych i indywidualnych. Są to wystawy wybrane, zachodzi pytanie, czy i jeśli były to jakie były te niewybrane?

Brakuje jednak informacji o samych wystawach, podane dane są niezwykle skromne, tytuł wystawy data i miejsce. Poza „OSTATNIĄ WIECZERZĄ XXI” nie wiemy, jakie dzieła gdzie były prezentowane, w ogóle nie wiemy co było prezentowane. Nie znamy też programu tych wystaw.

Wybrane wystawy przed doktoratem

1. styczeń 2000 r. „QUO VADIS ARS?” Malarstwo i grafika cyfrowa, Galeria Miejska – Pasaż Tertila w Tarnowie;
2. styczeń 2004 r. „QUO VADIS ARS?” Malarstwo i grafika cyfrowa, Galeria Miejska – Pasaż Tertila w Tarnowie;
3. marzec 2004 r. „PANORAMY” – fotografia cyfrowa na Wawelu – Zamek Królewski w Krakowie;
4. luty 2005 r. „NEOWITRAŻ” – Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie;
5. wrzesień 2008 r. „NEOWITRAŻ” w Kopalni Soli "Wieliczka", Komora Drozdowice - 110 m pod ziemią (najniżej w Polsce);

6. styczeń 2010 r. „NEOWITRAŻ” na Kasprowym Wierchu (najwyżej w Polsce) PIERWSZA W HISTORII WYSTAWA NA KASPROWYM WIERCHU;

Brak o tym pierwszym i najwyższym wydarzeniu, jakiś bardziej wiążących informacji w autoreferacie, który zawiera skromną część poświęconą dorobkowi artystycznemu Habilitanta.

Wybrane wystawy po doktoracie

1. czerwiec 2017 r. Międzynarodowa wystawa „NanoArt” w Galerii „Roi Dore” w Paryżu;
2. kwiecień 2021 r. Odślonięcie i ekspozycja „OSTATNIEJ WIECZERZY XXI” w Opactwie Benedyktynów w Tyńcu;
3. październik 2021 r. „OSTATNIA WIECZERZA XXI” podczas XIII BIENNALE SZTUKI we Florencji;
4. listopad 2021 r. „Ostatnia Wieczera XXI” w Akademii Sztuki Rysunku Palazzo dell'Arte dei Beccai, Florencja;
5. marzec 2022 r. Prezentacja „Ostatniej Wieczery XXI” w zabytkowym gotyckim kościele Maria am Gestade w Wiedniu;
6. kwiecień 2022 r. Prezentacja „Ostatniej Wieczery XXI” w Teatrze im. L. Solkiego w Tarnowie;
7. październik 2022 r. SALON JESIENNY Stowarzyszenia Tarnowskich Artystów Plastyków, BWA Tarnów;
8. grudzień 2022 r. Wystawa w Galerii „ARTEKA” Stowarzyszenia Tarnowskich Artystów Plastyków, Tarnów;
9. styczeń 2023 r. VIII Salon Bożonarodzeniowy ZPAP OK, Pałac Sztuki, Kraków.

W autoreferacie znalazły się 3 strony barwnych ilustracji prezentujące zgodnie odpisem: *wybrane kolaże wykonane po 2012 r. (po doktoracie)* niski poziom artystyczny, brak oryginalności, banalna tematyka, a przede wszystkim brak tytułów poszczególnych dzieł, brak dokumentacji z ich upublicznienia. Otrzymaliśmy katalog obrazków. W sumie przedstawiono 30 obrazków wielkości znaczka pocztowego i 2 wielkości widokówki, tzw. Neowitraży, czyli komputerowych kolaży wykonanych cyfrowo na zdjęciach. Prezentowane są upublicznienia wskazanego dzieła, na stronach 74, 76, 78 i 82. Nic natomiast nie można powiedzieć o aranżacji pozostałych wystaw, a same dzieła cechuje zachowawczość i brakuje im szerszych artystycznych poszukiwań twórczych.

Niewiele zostało zaprezentowane w dokumentacji wizualnej. Widzimy plakaty (m.in. do: Festiwalu Muzyki Kameralnej *Bravo Maestro*, Festiwalu Filmowego *Vitae Valor*, akcji społecznej *Jednagroszówka*) oraz identyfikację wizualną dla Centrum Paderewskiego.

Neowitraże inspirowane są secesyjnymi dziełami, które z racji założeń programowych tego kierunku były dekoracyjne i ornamentowe. W dziełach Habilitanta ta inspiracja przełożona została na dzieła, które poprzez mechaniczną cyfrową transpozycję zatraciły, a właściwie nigdy nie miały finezji i lekkości najbardziej znanych dzieł secesyjnych.

Tematy tych dzieł to kobieta w różnej pozie i różnym kontekście przestrzennym oraz krajobraz.

Użyte motywy są trywialne i popularne, ale nie w tym leży problem prezentowanych prac. Problemem jest brak refleksji nad użytymi zabiegami formalnymi i wyborem tematów i motywów. Autor nie odnosi się do ich kulturowego znaczenia. Tworzy je, bo je lubi, fascynują go itd.

Podsumowując mimo faktu, iż Habilitant wykazał pewną acz niewielką aktywność w zakresie prezentacji swojego dorobku twórczego (wybrał do spisu dorobku - 6 przed i po 9 doktoracie wystaw zbiorowych i indywidualnych, krajowych i zagranicznych) to prezentowany dorobek, wraz z zawierającym się w nim i wskazanym dziełem nie wnosi znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

Konferencje

Tak o swoich doświadczeniach związanych z udziałem w konferencjach naukowych pisze Habilitant:

W 2017 r. zostałem zaproszony do udziału w konferencji naukowej pt. „Sztuka naskalna – dziedzictwo przeszłości” organizowanej przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Reprezentowałem Wydział Sztuki Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie jako artysta i projektant, który interesuje się geoglifami i prowadzi warsztaty z młodzieżą wokół zagadnień sztuki prehistorycznej.

Rok później, również na Uniwersytecie Jagiellońskim na zaproszenie Koła Naukowego Młodej Polski i Modernizmu przedstawiłem swoją twórczość w kontekście współczesnego echa sztuki okresu Młodej Polski i Modernizmu. Zaprezentowałem neowitraże, które powstały w oparciu o zachwyty sztuką Secesji i Art Deco.

W trakcie ogólnopolskich i międzynarodowych plenerów malarskich odbywających się w latach 2017 - 2022 przedstawiałem w postaci wykładu ze slajdami swoją twórczość z opisem techniki i stylu. Wśród artystów uczestników plenerów dużym zainteresowaniem cieszą się również wykłady – te, które w trakcie roku akademickiego wygłaszam studentom, np. na temat typograficznej sztuki kaligramu, historii jednego z najstarszych znaków ludzkości – krzyża, symboliki barw i kształtów, albo psychozjologii widzenia, czyli o psychologicznych kierunkach w kompozycji plastycznej.

W kwartalniku "Linia prosta", wydawanym przez Wydział Sztuki Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie, co jakiś czas przedstawiam wiedzę z zakresu historii znaków, szczególnie znaku, który od lat mnie interesuje, czyli krzyża, jego odmian i tysięcy wariantów stylistycznych. Przez

kilkanaście lat udało mi się zebrać ponad 4 tys. wzorów krzyży, a wszystko zaczęło się od pracy doktorskiej, która koncentrowała się na tym temacie. Artykuły na temat najstarszych krzyży, a zwłaszcza ich odmiany – swastyk sprzed 12 tys. lat uświadamiają jak dawno i jak często znaki i symbole towarzyszyły człowiekowi w jego różnych działaniach we wszystkich kulturach przez wieki.

Podsumowując, jak na twórcę dojrzałego ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego jest to dorobek skromny. Jeden wykład konferencyjny i jeden dla koła naukowego to bardzo mało.

Osiągnięcia dydaktyczne

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie oceny nie znajduje się wprost zapisana ocena pracy i dorobku dydaktycznego habilitanta. Jednak w załączonej dokumentacji pojawiły się informacje dotyczące osiągnięć dydaktycznych.

Informacje o dorobku dydaktycznym habilitanta zamieszczone zostały w Autoreferacie na trzech stronach: 87, 89 i 99 i ogranicza się do opisu na pół strony dotyczącego działalności i osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących sztukę i opisu, również na pół strony, dotyczącego organizacji warsztatów i plenerów dla uczniów i studentów oraz spisu zatytułowanego: *Wykaz osiągnięć dydaktycznych*, a mieszczącego się na jednej stronie.

Spis ten zawiera, co poniżej cytuję:

1995 - obecnie

Autorska Pracownia Plastyczna i Galeria „SYMBOL”

zajęcia i warsztaty z młodzieżą szkolną, plenery, zajęcia indywidualne z malarstwa cyfrowego, grafiki użytkowej oraz projektowania reklamy wizualnej.

1996 - 1998 Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie

Instruktor Grafiki Użytkowej - Dział Wystawiennictwa Prowadzenie pierwszych zajęć w pracowni projektowania i malarstwa cyfrowego.

2009- 2019

Zespół Szkół Plastycznych w Tarnowie

Nauczyciel podstaw projektowania i reklamy wizualnej, projektowania graficznego i aranżacji przestrzeni.

2012 - obecnie

Akademia Nauk Stosowanych - Wydział Sztuki - Katedra Wzornictwa

pracownik naukowo-dydaktyczny, adiunkt, wykładowca komunikacji wizualnej marketingu i reklamy wizualnej, podstaw poligrafii oraz technik informatycznych.

2010 - obecnie

Autorskie plenery pt. „EKSPEDYCJA ARTYSTYCZNA W POSZUKIWANIU PIĘKNA” organizacja i kierownictwo:

01 - Iwonicz-Zdrój październik 2010

02 - Iwonicz-Zdrój maj 2011

03 - Bystre, Bieszczady październik 2011

04 - Iwonicz-Zdrój maj 2012

Po doktoracie:

05 - Warszawa-Ursus październik 2012

06 - Gorlice maj 2013

07 - Kąсна Dolna wrzesień 2013

08 - Ojców maj 2014

09 - Izby k/Krynicy wrzesień 2014

10 - Dębno maj 2015

11 - Kasprowy Wierch luty 2016

12 - Iwonicz Zdrój czerwiec 2016

13 - Muszyna Złockie październik 2016

14 - Iwonicz-Zdrój maj 2017

15 - Izby k/Krynicy październik 2017

16 - Jeżów maj 2018

Działalność i osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące sztukę

Od 2007 r. Habilitant należy do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz do Związku Polskich Artystów Fotografików.

W 2019 r. otrzymał wyróżnienie w międzynarodowym konkursie „NANO-ART” organizowanym przez Galerię „Roi Dore” w Paryżu.

W 2018 r. założył Fundację Artystyczną „Pegaz”, której głównym celem i misją jest wspieranie młodych talentów, organizowanie konkursów, festiwali, warsztatów, współpraca z organizacjami kulturalnymi przy wydarzeniach artystycznych.

W 2022 r. był współzałożycielem Stowarzyszenia Tarnowskich Artystów Plastyków, którego jest wiceprezesem.

Brał udział w powstaniu Galerii Sztuki o nazwie „ARTEKA”. Jest pomysłodawcą jej nazwy i autorem identyfikacji wizualnej.

W czerwcu 2022 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Tarnowa za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, a we wrześniu 2022 r. otrzymał honorowe odznaczenie „Zasłużony dla Kultury Polskiej” od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP.

Ocena wraz z uzasadnieniem osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. Poz. 742 tj. z późn. zm.)

Ocenię podlega wskazane przez habilitanta osiągnięcie artystyczne pt. *Projekt i realizacja neowitrażu pt. „OSTATNIA WIECZERZA XXI”*. Dzieło to przedstawia wieczerzę paschalną. Zrealizowane w technice neowitrażu, czyli cyfrowego fotomontażu graficznego następnie wydrukowanego cyfrowo w formacie o wymiarach 280 na 173 centymetry.

Habilitant stosuje kilka zasad i trików: złoty podział, ujęcie anamorficzne (“rybie oko”), kompozycję zamkniętą, a cały proces wnikliwie opisał w Autoreferacie.

Praca jest nasycona dużą liczbą znaków, atrybutów biblijnych są tam figury platońskie, symbole religijne, cytaty z kanonicznych obrazowań chrześcijańskich. Ponieważ nic nie tworzy zasady porządkującej, to całość mimo dobrych chęci autora jest przesycona i chaotyczna.

Praca dr. Piotra Barszczowskiego wpisuje się (ale pewnie nie w sposób zamierzony) w zasady biblii pauperum, zgodnie z którymi oświecony kościół, jako jedyny szafarz wiedzy informuje poprzez obrazowy przekaz ciemny, niepiśmienny lud o prawdach objawionych, gotowych nie podlegających żadnej analizie czy dyskusji. I w takim **autorytarnym** tonie został napisany **autoreferat**. Całe dzieło wpisuje się w ten dość już przebrzmiały sposób komunikacji artysty z odbiorcą.

Sam wybór tematu, nawiązania do kanonicznych dzieł malarskich podejmujących temat *Ostatniej wieczerzy* nie czyni dzieła z automatu wybitnym, ponieważ istotny brak w ocenianym dziele to brak dystansu i dyscypliny twórczej wynikającej z jasnej idei przewodniej dzieła. Powstało bowiem dzieło utrzymane w konwencji pozostałej twórczości habilitanta, dzieło dekoratywne, a nie znaczące dzieło artystyczne.

Przekształcony cyfrowo i mechanicznie obrysowany i wypełniony fragmentami innych fotografii obraz nie odbiega od popularnych obecnie rysunków cyfrowych ze zdjęć dla kultury blogowo – internetowej. I podobnie jak tamte, nawet jeśli nie powstał w sposób mechaniczny, to i tak unifikuje się. Wszystkie postacie upodabniają się, tracą swoją indywidualność na rzecz zawitej operacji podporządkowanej idei wypełniania przestrzeni fragmentami zdjęć chleba i wina. Obraz jest wypłaszczony i brak mu subtelnych przejść kolorystycznych. Dlatego jednoznacznie, mimo wielu starań, powstałe dzieło nie stanowi znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z analizy materiału wynika, iż złożony wniosek o habilitację jest przedwczesny, dokumentacja skromna i niekompletna.

Konkluzja:

Przedstawione w postępowaniu habilitacyjnym zrealizowane dzieło artystyczne *Projekt neowitrażu pt. „Ostatnia wieczerza XXI”* nie spełnia wymogów art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce nie stanowi znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

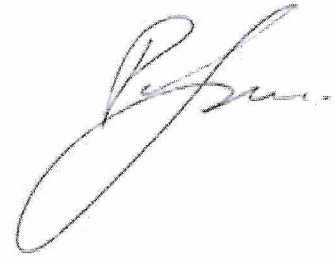
W *Autoreferacie* został umieszczony opis wspomnianej powyżej pracy, który jest opisem procesu jej tworzenia, pozbawionym jednak refleksji dotyczącej idei dzieła i jego roli kulturowej.

Realizacja i jej opis są z jednej strony „przegadane”, przetadowane nadmierną liczbą nie spójnych i nie tworzących systemu znaczeń symbolicznych.

Umieszczony w *Autoreferacie* spis i prezentacja dorobku artystycznego jest niezwykle skromna i składa się w większości z dzieł nazwanych przez autora neowitrażami oraz prac graficznych i nie wnoszą istotnego wkładu w dziedzinę sztuki.

Osiągnięcia artystyczne, twórcze oraz wskazane osiągnięcie Pana doktora Piotra Franciszka Barszczowskiego, ocenione na podstawie załączonej dokumentacji, nie stanowią znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Mając powyższe na uwadze nie popieram wniosku o przyznanie Panu doktorowi Piotrowi Franciszkowi Barszczowskiemu, stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Poznań, 5.11.2023 r.

dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP

